
НАДЯ ЧОЛАКОВА

ЖИВЕЙ БЪРЗО

4

*Героите станаха
антигерои. Идеалите
се изродиха. Триумфът
издигна стена на плач.*

**КРЪВ
ЗА КОКАИН**

enthusiast

Надя Чолакова

Живей бързо

Кръв за кокаин

Книга четвърта

enthusiast

София, 2014 г.

Надя Чолакова

ЖИВЕЙ БЪРЗО
Кръв за кокаин

Книга четвърта

© Надя Чолакова, автор, 2014

© „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2014

Enthusiast – запазена марка

на „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2014

ISBN 978-619-164-093-5

Лесен за убиване

1. Фаталните епизодици

ФАТАЛЕН ЕПИЗОДИК ВЗРИВЯВА ИМПЕРИЯТА ВИС на митичния бос Георги Илиев. Империя, която изглежда процъфтяваща, стабилна и контролирана. Напомня непробиваема крепост независимо от загубите през годините. Кой е подозирал, че покойният Райко Кръвта от Перник „ще приключи“ Главния?

Кой е допуснал, че двамата с татко му бай Васо са дирижирали мафиотски екзекуции, наркотрафик, проституция, лихварство и черно томо?

Ченгетата задържат „Килърите – 3“ с кръстник 70-годишния Васил Василев – Бай Васо и осветяват абсурден сюжет. Изчезналите в този бер-

мудски триъгълник няма да се върнат. Ребуси с извращения, кръвопролития и наркотици ще се разплитат тежърва. Битки за кокаин, амфетамини и хероин ще изплуват с мръсните си тайни. Освен ако фойерверките не отшумят за три дни.

През 2005 г. убийството на Георги Илиев разтърсва подземния свят. Статуквото на лидерите се взривява. Империята ВИС рухва. Осем години след смъртта на Главния разпагът продължава. Наследството още циркулира между негови близки и оцелели отломки от ВИС, но структурата е обезкръвена.

Босовите не са това, което бяха. Респектът към тях е пробит от дефицити. Довчерашните авторитети затъват все по-дълбоко в блатото на компроматите.

Новите псевдолидери са безлични епизодици. С незапомнящи се физиономии и прякори. Сред тях не се откроява главен герой. Бият на кухо, сякаш са гърбени фигури от обща матрица. Те са живо доказателство за залаза на борческата епоха.

Симптоматичен е фактът, че на сцената излизат Психото, Пуicho, Вранчо и Чироза, които с нищо не напомнят на Георги Илиев, Илия Павлов, Поли Пантев и Мето Илиенски. Предишните лидери се респектираха от властта. Хранеха министри със златна лъжичка. Водеха ги на лов...

Нова мания е обсебила гилъри, затворници и наркозависими. Вдигат агреналина в турнири по надплюване. Накисват шефове на служби, висши ченгета, прокурори. Детрониранията са най-удобните мишени. Вярват ли, че главен секретар ще навести кухничката на шанаджия в „Овча купел“? Ще му „нашока раята“, ще удари с юмрук по мушамата и ще поиска 5 столовки?

Симбиозата между бандити и ченгета в гето-то обаче е набрала рана. Докато гнойта не изтече,

жанрът с „проговарящите“ ще е хит. Представям си го като тв реалити със заглавие „До стената“. Формат с разтърсващи изповеди. И нестройни гласове, които сякаш проговарят за пръв път в живота си. Отсъствието на магистрален изверг с комичен прякор като Емил Крокодил е немислимо. То е все едно „Котаракът в чизми“ без Карабас Барабас.

Известно е, че в затвора всички са невинни и „погрешка“. Турнирът по омаскаряване се разгорещява. Злите езици плюят отрова срещу т. нар. елити. Но и този моген сезон ще отmine. Разфучили се бумерангът, спиране няма. Ще се надиплят безкрайни очни ставки, засичане на свидетели, експертизи, анализи на признания. Усещане за спринт в басейн, напълнен с кал...

Бързият бяг на времето, залутан в лабиринт. Истината и лъжата си разменят годишни пръстени. Преливат една в друга, подобно на любовта и омразата.

Имитаторите на емблемите не могат да се оттласнат от гъното.

Що се отнася до убийството на Главния, от самото начало разследващите подозират Райко Кръвта. Издирват го. Ловкият бандит се изплъзва. Райко се подвизава с пет самоличности. Циник е и възприема живота като маскарад... Вярва, че винаги ще изплува.

Разследващите знаят всичките му ходове преди атентата ден по ден. Наясно са с мотивите му. Разпитват най-близките хора и на Жоро, и на Райко. Събирането на доказателства се закучва.

Кръвта пада убит през октомври 2005 г., малко след смъртта на Главния.

Пернишките орки оглавява Васил Василев – Бай Васо. Засега е обвиняем като поръчител на две екзекуции: на Теодор Неофитов–Ханса и на Нико-

лай Христов–Хайо. Бандата се налага безпардонно. Тълче и газу със замах. Десетки бомбастични обвинения срещу „ръбатите“ се пукат като сапунени мехури. Орките се самоизяждат помежду си. Някои вехнат в затворнически килии. Запяват свидетелски арии. Спасяват си кожата.

„Перлата“ на миньорите е шепна граг – може ли двойственият живот на „Килърите – 3“ да остане скрит? Стъргалото знае всичко за всеки...

Кой е имал интерес да пази тайните на орките години наред?

В подмяната на персонажите днес прозира трагическа ирония.

Преминалите лоши може да са грешници, но оставят следа. Историята им отрежда роля, макар и незавидна.

Втори като Главния едва ли ще се появи, но епизодите като Кръвта ще се мултиплицират. Основната разлика е, че ще останат непопулярни.

Това не ги прави по-малко опасни.

2. Лесен за убиване

22 ЮЛИ 2005 г., СЛЪНЧЕВ БРЯГ. ГЕОРГИ ИЛИЕВ празнува последния си рожден ден. Навършва тридесет и девет. Яхтата „Маями“ бръсне вълните в тържествен тур между Варна и Слънчев бряг. Баровете са заредени до пръсване, бялата кожена мебел блести като слюда на слънцето. Ягодите и шампанското се полюшват в ритъма на морските вълни. Георги Илиев пирува в тесен приятелски кръг. Твърде камерна компания за бохема, готов за състезание по разточителство и с най-щедрите олигарси. Този път е различно. Тузарят изглежда

вял, не му идва глътка, говори двусмислено. По телефона звъни негов приятел от Франция.

– Нали те помолих да дойдеш? – Леден до мразовитост е Главния и продължава в капризен дух: – Това ми е последният рожден ден. Ти го пропусна!

Телефонът на боса млъква, както и компанията. Въздухът напрежава от многото въпросителни, които остават неизказани. Рожденикът вдига глас:

– Здраве! Давайте бързо, че няма да е задълго! – двусмислен е босът.

В свой стил сменя темата, сякаш заобикаля подводни скали. Рязко превключва на нова вълна:

– Някой да каже виц!

Няколко дни по-късно Главния пие бира с двама близки приятели. Изглежда небрежен с разгърдената си ленена риза и боси стъпала, опънати на масата в ресторант „Астория“:

– Май ще ме свиткат. Нещата са сериозни. Тоя път отърване няма.

Босът пуска мухата, но тутакси затваря кофчето на тайната си.

Подава топката и към футболиста Георги Иванов-Гонзо.

– Знам накъде съм тръгнал и скоро ще стигна. Като стигна, няма да съжалявам. Взех всичко от живота! – шокира с говоренето си в минало време Главния.

Той „хвърля в джаза“ и съпругата си Мая. Искане да ѝ вдигне огромен бизнес център, но разваля радостта ѝ с намек:

– Ако съм жив, ще го имаш!

Пред приятели подхвърля, че се бои само от Сретен Йосич. Оплели са се в сложни отношения покрай пропагнали сделки в Испания. По това време Амстердама е безвреден и запокитен в холандски затвор.

За Жоро това не променя нещата. Убеден е, че бойците на Йоца Амстердама са безчет. Наясно е със сърбохърватската група на Роберт Матанич, Бранко Вуянович и Красимир Станче-Легионера. Знае за „чудесата“ ѝ от храброст.

Сигналите, че Главния „е поръчан“, пиукат като досаден гжиесем.

Веселото министерство стяга куфари за мач в Белград. Любимият „Локомотив“ (Пловдив) ще играе срещу сръбския РАД.

Босът на ВИС-2 свири тревога. Скастрия свитата: „Никой да не ходи в Сърбия! Там имам проблеми с едни чикиджии. Ще отвлекат някого. После ще се чудим как да се оправяме.“

Следващите юлски дни се процеждат в бавни темпове, необичайни за авантюристичната природа на Жоро Илиев. Лицето му наподобява маска на сфинкс, а загадъчните послания са заключени като залепнали миди. Главния е очаквал удар от Сърбия заради мафиотска вражда и неизчистени отношения. Сигналът идва от висаджийски митничар на ГКПП Кулата. Той засича сръбска кола на влизане в страната. В нея има вестникарски изрезки със снимки на родни босове. На една от тях е Георги Илиев. „Висовете“ пускат сигнала за проучване в МВР и тревогата се оказва фалшива. Сърбите са музиканти, които са се подковали с портрети на баровци, за да им свирят на ушенце.

Георги Илиев се успокоява. Той не знае, че към сянката му се е прилепил невидим силует. Този на най-подмолния воин в цяла България – Васил Василев – Райко Кръвта. Покойният бос контактува с групата на Роберт Матанич. Разменят си задачки, партнират си в поръчки. Поддържа връзки със сръбски и хърватски групировки. Неслучайно зарежда Перник с най-чистата дрога и „допринася“ за разцвета на наркотуризма.

Райко е сред създателите на българската престъпност в Испания. Организира групи за кражби на коли, трафик на момичета и оръжие. През 2003 г. губи позиции в родината на тореадорите и на бегом се връща в България. Това става след драми с полицията. Пътищата на Жоро Илиев и Райко Кръвта се пресичат още през 1990 г. Двамата лежат за изнасилване в Бобовдолския затвор. Общата им участ прелива в приятелство. То оцелява въпреки тъмните петна в отношенията им през годините. Главния е прословут със сантиментите си към стари рецидивисти от типа на Златистия, Гипса, Гяволето, Стъклето и т. н. Кримките около него са цяла плеяда. Шефът на ВИС харесва веселбите с тях. Ларж е и им прощава изцепките. Толерира Райко, в каквото и да се забърка.

Жоро пропуска да го покани на последния си рожден ден. За първи път. Приятелството им се взривява след убийството на Васил Горчев-Къоравия. Отприщва се лавина от задкулисни интриги и раздори. Лихварят Къоравия е кумец на Главния и „ковчежник“ на български групировки в Испания. Мутрите го тачат като бос на кокаина за Южна България. Кланят му се, че подсигурява международния трафик. Представителят на ВИС-2 за Благоевград завърта и бизнес с амфетамини.

Провалена сделка взима главата му.

3. Яхта на смъртта

ЯНУАРИ 2005 Г., ИСПАНИЯ. ЕЛЕМЕНТАРНА любовна история удавя в кръв ключови фигури от подземния свят. Проблемът става половин година преди смъртта на Главния. Някой си Кольо Дебелия

от Благоевград ухажва съпругата на ченге. Звъни ѝ от булфона на мездана. Омайва я с любовни обяснения. Исква да е негова, докато „смъртта ги раздели“.

Полицаят е старо куче. Подушва флирта. Жегнат е. Подава свалача на колегите си. Оказва се, че от същия булфон Дебелия е беседвал с испанци и англичани. Навъртял е сума обаждания, все едно организира симпозиум за озоновата дупка. Наши антимафиоти се докопват до тайните на конспиратора. Информират чужди служби. Експерти от Великобритания фиксират телефониста. Лепват му „уши“. Разнищват испанските и английските му „капи“. Работата става от ясна по-ясна. Пече се сделка за кокаин.

„Когато българите преговарят с колумбийците за 819 кила бял прах, те изобщо не подозират, че службите ги следят“, разяснява Алфредо Марихуан, шеф в Дирекцията на полицията в Малага тогава.

Испански и английски ченгета хващат под око „Есперите“, лодката със скъпоценния товар. Следят я, докато се кандилка към Испания.

На този етап англичаните изолират българските служби от разработката. Смятат мутрите ни за агенти. Подозират, че са в пашкул от защити. Изплъзват се между капките. Най-важните клечки са неуловими.

„Колко му е да духнат по света? Омъглат ли се, върви ги издирвай! Номерът с изчезването е трениран. – „Соли“ ситуацията бившият шеф на РЗБОП–Благоевград Мирослав Писов и открехва завесата: Получихме данни, че зад яхтата стоят Жоро Илиев и Евелин Банев–Брендо. Покровител е сръбска организация, която има топла връзка със Сретен Йосич.“

Англичаните ровят безшумно. Родните аферисти още не знаят, че са в екшън с къртици.

„За първи път засичаме такава сериозна българска организация в Испания – коментира Елой Алварес, по това време шеф на направление „Наркотрафик“ в Съдебната полиция в Мадрид. – Работата започна с разследването на българската група в Барселона. Разбрахме, че част от членовете ѝ са наели къща и офис край пристанището между Малага и Кадис. Бяха сключили договор за наем от името на фирма със седалище в Гибралтар. Наблюдавахме ги. Установихме, че се готвят да пренесат с яхта голямо количество кокаин от Колумбия до крайбрежието на Коста дел Сол. Избраният маршрут е нетипичен.“

Полицаяте чакат кокаина да се придвижи от Малага за Барселона, а оттам – за друга европейска страна. Всички ветроходци са от Варна. Яхтата няколко пъти сменя името си в открито море.

„Есперите“ намира тих пристан в Сото Гранде, на 70 км от Марбея. БГ аферистите предвкушват триумфа. Настроиват се за славно пиршество. Изведнъж ги раздрусва трус. Отворковците се спичат като мумии. Изсмукани са до сухо.

5 януари 2005 г. Испански ченгета нахлуват в къща на ул. „Рибера дел Емперадор“.

„При обиска открихме 137 кило пакетиран кокаин – спомня си екшефът на направление „Наркотрафик“ в Съдебната полиция в Мадрид Елой Алварес. – Намерихме и ключове с надпис „Есперите“.

„Партизанската“ квартира е на петнадесетина метра от пристанището. Българските ѝ обитатели „духват“ мигове преди акцията. Трима варненци отлитат със самолет. Спасяват се под чужда самоличност.

Ченгетата съзират яхтата „Есперите“. Красавицата се е кротнала под английски флаг. Пустее, но в нея зейва празен тайник за дрога.

13 февруари 2005 г. Стартира операция „Портимар“. Полицаи спират БМВ с испанска регистрация. Пренася 80 кила кока от Сото Гранде до Барселона. В БМВ-то са задържани Георги Кьосев от София и испанците Хуан Паласин и Арантасо Аморос. Малко по-късно в апартамент на ул. „Буена виста“ 65 са изловени 661 кила кока.

Мутрите ползват явката като наркодело и в други случаи според полицията в Испания. Почват арести в Барселона. Заклучват петима българи: Васил Узринов, Виолета Цекова, Ивайло Хеселбарт, Иван Владимиров и Иво Андонов. Задържат и трима испанци. Някои са спипани в кафенета, други – в квартири или на улицата. На 21 февруари в Барселона ченгетата арестуват още членове на групата: Хуан Алавал, Алфонсо Реес и Мария Сегура. При обиск в жилище откриват още 79 кила кока, 700 хиляди евро и пистолети. Заключаните потъват в арестите на Малага и Марбея. Испанците в тази афера са осъдени. Българите се изплъзват.

„Операцията оцети крупна колумбийска групировка. Очевидно партньорите ѝ не се ангажират да върнат всичко – изяснява полицейският спец Елой Алварес. – Част от хванатата кока е трябвало да се пласира на вътрешния пазар в Испания. Повечето организатори са държали парите си в офшорни зони в Карибско море. След „Портимар“ в България започва серия от убийства. Най-вероятно е част от уреждането на сметки между партньорите.“

„Директор на кокаина беше Сретен Йосич – отсича Мирослав Писов. – Истината е, че българите се продадохме на сръбските спецслужби. Кокаиновият бизнес в Испания се беше разтворил като ветрило над нашите бандити. Минаваше през автоджамбази и сутеньори, трафиканти на оръжие и хашиш, фалшификатори на пари и всичко извън

закона. Главния беше отговорник за България, а Брендо – организатор. Наши лидери поддържаха „гореща връзка“ с представители на Сретен Йосич и сръбски групи. Мозайката беше сглобена с ловкост. Парченцата изглеждаха непоклатими, сякаш са от бетон. Осъдените бяха малцина.“

Дрогата по огледално смазаните канали „лети“ като влак стрела. След погрешен ход машината герайлира. Резултатът е катастрофален. Трилър без хепиенд.

„Ударът с „Есперите“ разлюля българската мафия в Испания. Подозирахме, че основните играчи са разпределени в три организирани групи от София, Благоевград, Варна и Плевен – твърди офицер от МВР. – След издънката бандите поеха към Италия, Холандия, Латинска Америка и т. н. Внедриха се в групи гържави.“

Разпитането на случая „Есперите“ у нас е прекратено. Българите излизат сухи.

„Всичките ни сънародници са освободени и оправдани – обявява разследващият Димитър Димитров от „Националното следствие“. – Не ни е известно на базата на какви доказателства испанските власти са установили, че българите са съпричастни към трафика на забранения опиат.“

Главния, Брендо и Йоца Амстердама не са разпитани за „бялата бомба“. Кокаиновото кралство заприличва на къщичка върху барутен погреб. Бушоните почват да гърмят.

Надя Чолакова

ЖИВЕЙ БЪРЗО
Кръв за кокаин

Книга четвърта

Редактор *Марина Георгиева*
Коректор *Веска Маринова*
Технически редактор *Ива Клайн*

Българска. Първо издание
Формат 60 x 90/16
Печатни коли 17

ISBN 978-619-164-093-5

Издава enthusiast

Запазена марка на
„Алто комуникайшънс енд пबблишинг“ ООД
София, ул. „Кракра“ № 20
тел. 02/943-87-16
факс 02/943-87-18
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ можете да закупите
с отстъпка
от www.bookstore.enthusiast.bg

Печат „Ропринт“ ЕАД

Надя Чолакова е кралицата на криминалния репортаж. Текстовете ѝ за подземния свят са цветни, нестандартни и различни. Публикувани са във вестниците „1000 дни“, „Континент“, „Стандарт“, „Труд“ и „168 часа“, където 9 години завежда отдел „Разследване“. Нейни очерци редовно излизат и в сп. „Биограф“.

Потопете се в един различен свят – на власт, съблазън, кокаин и кръв. Това е суровата криминална приказка на едно пожертвано поколение. То скочи в престъпността по детински. Като в игра на война.

Само смъртта беше истинска в приказката. Всичко друго – плод на незрялост.

Героите станаха антигерои. Идеалите се изродиха. Триумфът издигна стена на плача.

В кулминацията ролите бяха внезапно преобърнати. Лошите момчета си отидоха. Криминалната приказка внезапно свърши. Тя не беше тяхната.

Ето я дългоочакваната 4-а част на криминалния епос „Живей бързо“ – разтърсващата книга-разследване за живота на Георги Илиев и империята ВИС-2. След повече от 3 години работа върху ръкописа, след срещи с над 150 източника, след безсънни нощи по събиране и обработване на суровата информация Надя Чолакова отново е сътворила истински криминален шедевър! Книгата ѝ се чете буквално на един дъх!

В „Живей бързо – 4. Кръв за кокаин“ се разказва за триумфа на Георги Илиев и възхода му до бос №1 в държавата

в периода 2000–2005 г. Точно когато се превръща в нещо като Кръстник, животът му е прекършен от изстрелите на убиеца Райко Кръвта.

- Как Георги Илиев става №1 в държавата?
- Какви точно са отношенията му с балканския крал на дрогата Среген Йосиф?
- Защо и кой поръчва екзекуцията на боса на ВИС-2?
- Откъде се взима килгърът Райко Кръвта?
- Кои са хората на Жоро от най-близкото му обкръжение?

